

IV. Magelæg.

§ 19.

Paa derom indgivet Andragende kan Landbrugsministeriet tillade, at Arealer, som henhøre under to forskellige Ejendomme, og som ere lige store i boniteret Maal, uden Iagttagelse af de sædvanlige Udstykningsregler gensidigt overføres fra den ene Ejendom til den anden, saaledes at den fornødne Notering om Overførelsen sker i Matrikulens Dokumenter uden Forandring i Hartkornet for de respektive Ejendomme. De paagældende Arealer skulle i Reglen ligge i samme Kommune; dog kan Landbrugsministeren fravige denne Fordring, naar særlige Omstændigheder tale derfor.

Ved deslige Magelæg, som i Reglen kunne forventes tilladte, naar den stedlige Kommunalbestyrelse attesterer, at det vil være fordelagtig for begge de paagældende Ejendomme, er det tilstrækkeligt, at alene de af Magelæget omfattede Arealer boniteres; dette skal ske ved een Forretning for begge Ejendommens Vedkommende.

Magelæg, hvor de paagældende Arealer i geometrisk Størrelse ikke overstige 1 Td. Land, kunne, naar Parterne deri ere enige, foretages ved Landbrugsministeriets Foranstaltning paa Grundlag af Matrikultaksterne.

Ere Ejerne af Ejendomme, hvis Grænser ere sammenstødende, blevne enige om at søge Beliggenheden af Skellet konstateret, lade de ved en Landinspektør Skellinien afsætte paa et Kort med Angivelse af de til Skelliniens Bestemmelse nødvendige Længdemaal, derunder Maal til Skel og faste Punkter paa begge Sider af Skellinien. Kortet vedhæftes en af Parterne paa ustempet Papir udstedt Erklæring om, at Kortet angiver det rette Skel mellem Ejendommene, hvilken Erklæring af Landinspektøren indsendes til Landbrugsministeriet, der, for saa vidt der intet findes at erindre imod Forretningen, paafører Kortet Paategning herom, hvorefter Erklæringen kan tinglyses uden Gebyr paa Ejendommenes Folier i Registret til Skøde- og Panteprotokollerne.

§ 20.

Ved Magelæg mellem Arealer, der tilhøre samme Ejer, skal Andragendet om Magelæget, saafremt der er en i dette interesseret Bruger af de paagældende Jorder, være ledsaget af en Erklæring fra denne om, at der fra hans Side ikke haves noget mod Magelæget at erindre.

Inddrages fæstepligtig Jord under et Magelæg, skulle, naar Jorden er fæsteledig, de Jordboniteringsforretninger, der i den Anledning blive afholdte, overværes af en af Amtet dertil beskikket Mand, der herfor af Rekvirenten nyder Diæter 6 Kr. samt Befordringsgodtgørelse efter Regning, og hvis Erklæring om Forretningen maa ledsage Ansøgningen om Magelæget.

§ 21.

Magelæg mellem Bondejord paa den ene Side og Hovedgaardsjord eller anden fri Jord paa den anden Side kunne fremtidig udføres af Landinspektørerne, uden at der udkræves særlig Autorisation af Landbrugsministeren til at udføre disse Forretninger.